Hau drauf

Columns - 20 april 2018 - Auteur: Carsten Brzeski

Duitsers zijn geen goede diplomaten. Charme en flexibiliteit, zo meent mijn vrouw, zijn aan hen verloren gegaan. Meningsverschillen worden nooit opgelost met een compromis, maar met gebulder en vuist op tafel. Deze 'hau drauf'-mentaliteit heeft soms succes, maar maakt weinig vrienden. Voor de toekomst van de eurozone belooft dit karaktertrekje weinig goeds.

Duitsland buldert weer. De nieuwe minister van Financiën, Olaf Scholz (SPD), doet er alles aan om in binnen- en buitenland naam te maken als reïncarnatie van Wolfgang Schäuble (CDU). Niet alleen heeft hij Schäubles ambtenaren op sleutelposities niet uitgewisseld zoals dat normaal gebeurt als een minister van een andere partij komt, Scholz benadrukte ook dat de 'Schwarze Null' (begrotingsevenwicht) blijft en dat hij vooral de minister van Financiën van en voor Duitsland is, en niet voor Europa.

Zoals een politicus van de Groenen het uitdrukte: na het vertrek van Martin Schulz heeft de SPD het hoofdstuk Europa en eurozone weer gesloten, ongelezen. En terwijl de coalitiepartner van Merkel blijkbaar weinig (electoraal) brood ziet in het thema Europa, gaat de CDU nog een stap verder: volgens de CDU-fractie mag er wel een Europees Monetair Fonds (EMF) komen, maar alleen als de Bondsdag zijn vetorecht behoudt, zoals nu in het Europese Stabiliteitsmechanisme (ESM).

Bovendien mogen verdere hervormingen van de eurozone er alleen komen met Verdragswijzigingen, het ultieme 'hau drauf'-argument. Iedereen weet dat er in Europa geen enkele belangstelling is om opnieuw over de Europese Verdragen te onderhandelen. Want dan trek je de doos van Pandora open.

Door dit gedrag laten de Duitsers de Franse president Emmanuel Macron steeds meer bungelen. Zonder welke noodzaak dan ook, maar de zelfbenoemde economische elite in Duitsland mort, met bittere ondertoon, dat Macrons visie neerkomt op het bureaucratiseren van Europa met Duits geld.

Wat de Duitsers niet begrijpen is dat het nu om symbolen gaat, en niet om de (technische) details van een toekomstig EMF. Of het nu gaat om nieuwe potjes geld voor zwakkere eurozonelanden of nog meer transfers via de achterdeur of

het bestuur van het EMF, met typisch Europese compromissen zijn er altijd oplossingen te vinden.

Het probleem van het Duitse ‘hau drauf’-gedrag is dat ze daarmee deuren dicht slaan. Deuren naar meer euroforie, deuren naar meer integratie, deuren om mensen weer naar Europa te brengen. In plaats van een vooruitstrevende Duits-Franse as op te bouwen, maken ze Macrons leven en dat van de hele eurozone moeilijker. Het risico is groot dat de eu(ro)forie van het afgelopen jaar verdwijnt als de laatste sneeuw voor de zon.

Een van de weinige Duitsers die wel heeft begrepen hoe je op Europees niveau zaken kunt doen zonder te bulderen of met de vuist op tafel te slaan, is Angela Merkel. Maar die is momenteel verrassend rustig en lijkt steeds meer zelf het slachtoffer van Duits gebulder (in haar eigen partij) te worden.

Ik zal mijn on-Duitse vrouw eens vragen met een bos bloemen en een doos pralines langs te gaan om Merkel een hart onder de riem te steken.

Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant De Tijd

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: https://duitslandinstituut.nl/artikel/25783/hau-drauf